

ՏԱԹԵՎ ԳԻՏԱԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼԻՐ
«ԶԱՆԳԱԿ-97» ՀՐԱՏԱՐԱԿԳՈՒԹՅՈՒՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒ

Դասագիրք հայկական
դպրոցների համար

2

Ե Ր Ե Վ Ա Ն 2 0 0 5

*Նեղինակ՝ Զուլիեդու Գյուլամիրյան
Խմբագիր՝ Նովհաննես Զաքարյան*

Հրատարակչության տնօրեն՝	ԷՄԻՆ ՄԿՐՏՉՅԱՆ
Հրատարակչության խմբագիր՝	ՄԱՇԱ ՄԵԱՑԱԿԱՆՅԱՆ
Գեղարվեստական խմբագիր՝	ԱՐԱ ԲԱՂԴԱՍԱՐՅԱՆ
Համակարգչային ձևավորումը՝	ԱՐԵՎԻԿ ԶԱԿՈՔՅԱՆԻ
Սրբագրիչներ՝	ՆՎԱՐԴ ՓԱՐՍԱԴԱՆՅԱՆ ԱԶՆԻՎ ՆԱՍԼՅԱՆ

Շապիկի 4–րդ էջին՝ հատված
Սիլվա Կապուտիկյանի
«Իմ հայ լեզու» բանաստեղծությունից

ՀՏԴ 373.167.1: 809.198.1 (075)
ԳՄԴ 81.2Հց72
Գ 673

Գյուլամիրյան Զ.
Գ 673 Մայրենի լեզու: –Եր.: Զանգակ–97, 2005.–96 էջ:

ISBN 99930-2-707-3

ԳՄԴ 81.2Հց72

© Գյուլամիրյան Զ.

Անունս _____ է:

Ազգանունս _____ է:

Հայրիկիս անունը _____ է:

Մայրիկիս անունը _____ է:

Բնակվում եմ _____ - ում:

ԱՀԱ ՄԵՍԻՐՈՊ ՄԱՀՏՈՑԻ ՍՏԵՂԾԱԾ ՏԱՌԵՐԸ

Ա ա	յ բ	ժ ժ	ժ է	ձ ձ	ձ է	Ռ ո	ու ա
Բ բ	բ են	Ի ի	ի ն ի	Մ մ	մ են	Ս ս	ս է
Գ գ	գ ի մ	Լ Լ	լ ու լ ն	Յ յ	հ ի	Վ վ	վ է վ
Դ դ	դ ա	Խ խ	խ է	Ն ն	ն ու լ	Տ տ	տ յ ու ն
Ե է	ե չ	Ծ ծ	ծ ա	Շ շ	շ ա	Ր ր	ր է
Զ զ	զ ա	Կ կ	կ են	Ո ո	վ ո	Ց ց	ց ո
Է է	է	Հ հ	հ ո	Չ չ	չ ա	Խ լ	վ ու ն
Ը ը	ը թ	Ձ ձ	ձ ա	Պ պ	պ է	Փ փ	փ յ ու լ ր
Թ թ	թ ո	Ղ ղ	ղ ա տ	Ջ յ	յ է	Ք ք	ք է

Առաջին դաս

ԲԱՐԵ՛Վ, ՓՈՔՐԻ՛Վ ԲԱՐԵԿԱՍ

Դու արդեն կարող ես կարդալ և գրել հայերեն: Հայերենը հայերի լեզուն է: Հայերենով դու կարող ես կարդալ հետաքրքիր հեքիաթներ, պատմվածքներ, հանելուկներ... Կարող ես իմանալ քո ժողովրդի պատմությունը:

Դու, անշուշտ, գիտես, որ հայերեն տառերը ստեղծել է Մեսրոպ Մաշտոցը: Դրանք մեր ժողովրդի գանձերն¹ են, նրա ամենամեծ հարստությունը:

1. Անգիր սառ հայոց այբուբենը:

2. Գրի՛ր հայոց այբուբենը (մեծատառերով և փոքրատառերով):

405 թվականին Մեսրոպ Մաշտոցը ստեղծեց 36 տառերից կազմված հրաշալի մի այբուբեն: Դրա շնորհիվ մեր ժողովուրդը մնաց հայ, իսկ երկիրը՝ Հայաստան:

Երևանի Մատենադարանի առջև դրված է Մեսրոպ Մաշտոցի արձանը: Այստեղից սկիզբ է առնում Մաշտոցի պողոտան²:

Իմ բառարանը

1. գանձ — մեծարժեք ունեցվածք, հարստություն
2. պողոտա — երկար, լայն և ուղիղ փողոց

ՀԱՅՈՑ ԳՐԵՐԻ ՍՈՒՏՔԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

405 թվականն էր, պայծառ մի օր: Հայաստանի մայրաքաղաք Վաղարշապատում տոն էր: Ժողովուրդը դիմավորում էր Մեսրոպ Մաշտոցին և նրա աշակերտներին: Նրանք բերում էին հայոց տառերը: Այդ տառերով էլ սկսեցին կարդալ ու գրել սովորել հայ մանուկները: Դրանցով գրվեցին բազմաթիվ մատյաններ, հայերեն թարգմանվեցին շատ ու շատ գրքեր:

3. Նարցրոն՝ մայրիկիդ և հայրիկիդ, թե ինչ լեզվով են խոսել պապիկներդ ու պապիկներդ, որտեղ են սպրել նրանք:
4. Լրացրո՛ւ բաց թողած ձայնավորները և գրի՛ր սրբացված բառերը:

—յբ—բ—ն _____ հ—յ—ր—ն _____
պ—յծ—ռ _____ մ—տյ—ն _____
գ—րք _____ Ս—շտ—ց _____

ՀԻՇԻՐ

Հնչյուններն արտասանում ենք և լսում, իսկ տառերը գրում ենք և կարդում:

5. Անբողջացրո՛ւ նախադասությունները:

Իայերենի փառերը սրելծել է _____

Վեսրոպ Վաշտոցը սրելծել է _____

փառ:

Իայոց գրերի գյուպը փելի է ունեցել _____

թվականին:

ՓՈՔՐԻԿ ՄԵՍՐՈՂԸ

Ես ծիլն եմ կանաչ
Մեր նոր դպրոցի,
Ես թռչնիկն եմ ժիր¹
Մեսրոպ Մաշտոցի:

Մայրս է ինձ համար
Տառերը գրել
Եվ իմ անունը
Մեսրոպ է դրել:

Եվ ամոթ է շատ,
Որ կյանքի ճամփին
Իսկական թողը
Չքաշի² պապին:

Իմ բառարանը

1. **ժիր** — աշխույժ, կայտառ, եռանդուն
2. **քաշել** — այստեղ՝ նմանվել

6. Կարդա՛ր բառաշարքերը: Որոշի՛ր, թե որ տառերով են դրանք իրարից տարբերվում: Ընդգծի՛ր այդ տառերը:

մատ
տատ
պատ

սուր
ջուր
թուր

սար
սագ
սաթ

7. Որոշի՛ր անհայտ տառերը: Գրի՛ր ստացված բառերը:
